

2) Αν ένα δικαίωμα αποζημίωσης, όπως περιγράφεται στο άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004 σε περίπτωση καθυστέρησης, δεν είναι συμβατό με το άρθρο 29 της Συμβάσεως του Μόντρεαλ, τίθενται περιορισμοί σχετικά με τον χρόνο ενάρξεως της ισχύος της απόφασης του Δικαστηρίου όσον αφορά την παρούσα υπόθεση και/ή γενικά;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 194, σ. 38).

(²) Βλ. απόφαση 2001/539/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001, για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές (Συμβάσεως του Μόντρεαλ) (ΕΕ L 194, σ. 38).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουνίου 2011 η Longevity Health Products, Inc. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 15 Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-96/11, Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Longevity Health Products, Inc. (εκπρόσωπος: J. Korab, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την αναίρεση που άσκησε η εταιρία Longevity Health Products, Inc.,

— να ακυρώσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2011, T-96/11,

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρρεσείουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη διάταξη πρέπει να ανααιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

— η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη·

— το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε ο δικαιούχος του σήματος.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως, την οποία υπέβαλε το Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) στις 27 Ιουνίου 2011 — Rainer Reimann κατά Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Υπόθεση C-317/11)

(2011/C 269/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και εκκαλών: Rainer Reimann

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στο άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (¹), η εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 13, παράγραφος 2, του Bundesurlaubsgesetz (ομοσπονδιακού νόμου περί αδειών, BurlG), σύμφωνα με την οποία είναι δυνατόν, σε ορισμένους κλάδους, να μειωθεί, μέσω συλλογικής συμβάσεως εργασίας, η διάρκεια της ετήσιας ελάχιστης άδειας των τεσσάρων εβδομάδων;

2) Αντιβαίνει στο άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, η εθνική ρύθμιση συλλογικής συμβάσεως όπως αυτή της ομοσπονδιακής συλλογικής συμβάσεως-πλασιού για τον κατασκευαστικό τομέα, σύμφωνα με την οποία δεν γεννάται αξίωση για άδεια κατά τα έτη κατά τα οποία ο εργαζόμενος δεν συγκεντρώνει, λόγω ασθένειας, συγκεκριμένο ποσό ακαθάριστων αποδοχών;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 και 2 ερωτήματα:

Καθίσταται στην περίπτωση αυτή ανεφάρμοστη μια ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 13, παράγραφος 2, BurlG;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 έως 3 ερωτήματα:

Υφίσταται προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όσον αφορά την ισχύ της ρυθμίσεως του άρθρου 13, παράγραφος 2, BurlG και των ρυθμίσεων της ομοσπονδιακής συλλογικής συμβάσεως-πλασιού για τον κατασκευαστικό τομέα, όταν πρόκειται για περιόδους που προηγούνται χρονικά της 1ης Δεκεμβρίου 2009, ημερομηνίας της θέσεως της Συνθήκης της Λισσαβώνας και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σε ισχύ; Πρέπει να χορηγηθεί στα συμβαλλόμενα μέρη της ομοσπονδιακής συλλογικής συμβάσεως-πλασιού για τον κατασκευαστικό τομέα προθεσμία, εντός της οποίας να έχουν τη δυνατότητα να συμφωνήσουν τα ίδια αυτά συμβαλλόμενα μέρη διαφορετική ρύθμιση;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).